

" Ondersteun mij naar Uw toezegging, opdat ik leve ".

Psalm 119:16

Lezer (res)..de vakantieperiode ging voorbij en de vacante plaatsen worden weer gevuld. Zo gaat dat in onze ijdele dagen onder de zon.

Terecht merkte een broeder op: Er zijn aangename en minder aangename ijdelheden...

Ik hoop dat uw vakantie tot de aangename ijdelheden behoorde. Ook dat is onder de zon gave van God.

Dominee-s kunnen zo mooi en gepast over de negatieve en positieve kanten van de vakantie spreken. Positief mag onze vakantie gewaardeerd worden als we enkele goede boeken hebben gelezen en nieuwe kracht verzamelden voor het werk dat ons wacht.

Wanneer we dan ook nog wat " Ere Gods uit de natuur " mochten putten, is onze vakantie redelijk geslaagd. God mocht een klein beetje aan Zijn eer komen, en wij hebben het best naar onze zin gehad. Voor de dominee-s ligt het vaak wel wat gemakkelijker dan voor de gewone kerkmensen. Dominee-s gaan gewoon door in de vakantie. Van de opgang der zon tot haar ondergang volharden zij in het stichten van de reislustige christenen.

Heel toepasselijk spreken we onze medereizigers toe met de woorden: " Komt gijlieden in een woeste plaats alleen, en rust een weinig ".

Bij al deze goede en christelijke woorden, voel ik me maar een miserabel mens. O ja, we hebben soms genoten van de mooie zonnedagen. Zelfs een daagje dierentuin hebben we achter de rug. Toen we daar liepen, moest ik aan m'n nu zalige vader denken. Toen ik, lang geleden, aan vaders hand

door de dierentuin wandelde , kwamen we ook in de afdeling roofdieren en slangen. Opeens zei vader: Daniël, die beesten horen hier niet. Moet je ze zien loeren! Als ik een revolver had, schoot ik al die rovers een kogel door de kop!

Van al m'n voornemens om tijdens de vakantie een en ander voor te bereiden, is niets terechtgekomen. Verder dan een paar bezoeken per week en de Zondagdiensten ben ik niet gekomen.

Nu mogen we, zo de Heere wil, weer verdergaan. Binnenkort vangen de Bijbellezingen en catechisaties opnieuw aan.

Maar hoe kunnen we verdergaan? Laten we eens letten op de bede van de dichter: ONDERSTEUN MIJ NAAR UW TOEZEGGING, OPDAT IK LEVE.

Onze dichter is wel een zeer arm man: Hij staat op instorten! Misschien moeten we zeggen: Hij is reeds ingestort.

Dat hij dicht en bidt heeft hij niet aan zichzelf te danken. 't Is de wind, die door het bouwvallige huis waait. 't Is de adem van de Geest die de lege ruimte van het huis vult. Laten we luisteren naar de ademtichten die door de open ramen naar buiten waaien.

ONDERSTEUN mij.....

Deze woorden willen niet zeggen dat de man een steuntje in de rug nodig heeft.

Een "steuntje in de rug" kun je bijv. zien, als de ene fietser de andere fietser een beetje helpt bij het fietsen op de Vaartweg naar de Boomburg. Dat is een mooi gezicht: Een man, die z'n vrouw... een jongen die z'n meisje een steuntje in de rug geeft. Misschien vormde uw vakantie voor u een steuntje in de rug!

De situatie van de dichter is echter veel ernstiger: Hij heeft geen been om op te staan.

Als een bouwvallig huis moet hij instorten.
Als een dode moet hij zinken in het dodenrijk.
Als een lege huls moet hij in de prullenbak.

Dat het met de dichter zo gesteld is, heeft hij aan zichzelf te danken. Maar dat hij dit voor de Heere erkent, heeft hij niet aan zichzelf te danken. Dat heeft hij aan de Geest te danken, die het lege huis vult met Zijn adem.

Dan erkennen we: Ons huis is leeg en ijdel. Wat waarde is er in onze eigenwaarde? Wat vroomheid is er in onze vroomheid? Welke zin is er in onze zonde? Welke betekenis schuilt in onze grote woorden?

Wie zou durven spreken van " mijn gebedsleven "? Juist in het godsdienstige leven hebben we een lange adem! We gebruiken woorden als Recht.. Inleven..Uitleven..Toevallen..enzv.

't Is te hopen dat de Heere het gordijn eens openschuift, om een begin te maken aan de be-eindiging van onze inbeelding.

Luister eens aan het raam van dat lege huis! Dat huis stort in. Of niet? Hoor de wind..de adem.. de Geest waait over de dorre vlakte van de woestijn: Ondersteun mij naar Uw toezegging!

STEUN..steigers..bodem..fundament..eeuwige armen.

TOEZEGGING..belofte..Ik ben de HEERE, uw God..

IK zal u niet begeven en IK zal u niet verlaten. Uw doden zullen leven..U hebt gezworen..U bent geen man die liegen kan.. U hebt gezegd: Ik draag u..Ik red u..Ik zal bij u zijn. Daarom en daardoor: Ondersteun mij.

Dat hebben we nodig, lezer! Dat hebben we nodig, behulpzels! We hebben nodig dat Hij ons bedient.. niet op onze wenken.. maar uit genade, om Jezus wil.

Buiten de genade bevinden we ons aan onze eigen kant.

Buiten het Fundament verzinken we in het moeras.
Buiten de Levende zijn we doden.

Hoe zal ik leven? Zal ik leven door een steuntje
in de rug? Neen, er is meer nodig! HIJ is nodig:
Jezus Christus! Het Woord dat vleesgeworden is.
Dat is ten diepste de TOEZEGGING van de Vader.
Hij is het fundament, door de Vader gelegd!
In Hem zijn de eeuwige armen van de Vader openbaar
geworden. Hij heeft het Recht en de Liefde van God
ons verklaard en verheerlijkt.
Hij werd afgesneden uit het land der levenden. Het
behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen. Wat ons
eeuwig onmogelijk is en was, heeft God zelf gedaan..
want God was in Christus.

Hier staan we voor het ondoorgrondelijk geheim van
onze Rechter en Redder.

Toch is dit onbegrijpelijke werk van God de ene echte
ondersteuning. Steun, die zover reikt, zo afgronde-
lijk diep is, dat de Geest getuigt: ONDER u zijn
eeuwige armen. Diep heeft de Zaligmaker gebogen;
dieper kon het niet.

Wij weten het niet. De Geest weet het wel!

Hij onderzoekt de diepten Gods.

Hij waait door het bouwvallige huis.

Hij blaast in dorre beenderen.

Hij verheerlijkt Christus.

Lieve dichter..je gebed is verhoord. De adem van
Geest waaide recht in het hart van uw Redder.
Als een worm wilde Hij buigen en sterven onder het
recht van God. Maar Hij is OPGEWEKT uit de dood
tot een eeuwige ondersteuning van doden. Hij zegt:
IK LEEF! EN GIJ ZULT LEVEN!

Herder van Israël..wil onze verbeelding en aan-
matiging toch beteugelen! Dat wij toch gestorven
mogen zijn in Uw dood en levendgemaakt in Uw leven!

Door eigen schuld zitten wij vol ongeloof en medeloosheid. Wij warmen ons aan ons vreemde vuur, met de misleidende gedachte dat U onze steun in de rug zijt.

Verlos ons toch van de boze en de boosheid.
Vader..U hebt toch een welbehagen in Uw eigen Knecht?

HEERE, wij mogen toch, tegen alles in, vooral tegen onszelf in, belijden: Wij zijn van gisteren, en weten niet. Maar U weet het wel! U bent God, en niemand meer. U bent: IK ZAL ZIJN. IK ZAL ERBIJ ZIJN. In onze stal stond Uw kribbe en op de berg stond Uw kruis.

Wil, uit genade, het ingestorte huis van ons leven doorwaaien met Uw Woord!

Ondersteun ons naar Uw toezegging, zo zullen wij leven, ook als we sterven en gestorven zijn.

Wij vragen het U in Jezus Naam. Amen.

eid, vriend'lijk Licht,
mij als een trouwe wacht,
leid Gij mij voort!

'k Ben ver van huis en donker is de nacht,
leid Gij mij voort!

Schoon ook de toekomst mij verborgen zij,
licht stap voor stap mij met uw schijnsel bij.